

[H. C. Toft.]

Frederiksberg, bliver reduceret under hensyntagen til, at der nu skal bygges en skole ved Odense med en anselig kapacitet. Jeg kan ikke tro, det vil være vanskeligt for den højtærede landbrugsminister at give et sådant tilsagn, for en sådan formindsættelse af udgifterne på Frederiksberg vil uvægerligt komme, når den højtærede landbrugsminister skal tage hensyn til denne nye læreanstalt, som det oprindelige forslag ikke regnede med.

Hvis det konservative folkeparti under udvalgsarbejdet kan få sådanne tilsagn og gennem et ændringsforslag kan få sikkerhed for, at skolen i Odense skal have en størrelse, der ikke er mindre end skolens på Frederiksberg, kan man vente vor tilslutning ved lovforslagets tredje behandling. Jeg anmoder derfor om, at vi med dette mål for øje får en ny udvalgsbehandling, og jeg håber, dette udvalgsarbejde kan føre til et sådant resultat, at det ærede medlem hr. Carl Petersen ikke skal behøve at give udtryk for så megen pessimisme med hensyn til det konservative folkepartis stilling i denne sag, som det ærede medlem gør i dag.

Aage Fogh: Jeg vil gerne begynde med at give udtryk for min anerkendelse af, at det udvalg, der har virket gennem 3 år, nu endelig er nået til vejs ende, og at flertallet har kunnet indstille til det høje folketing at vedtage en ordning. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg oprindelig var en meget stærk tilhænger af, at det var skolen på Frederiksberg, der skulle udvides og udbygges, og at jeg havde den opfattelse, at den i lang tid fremover ville kunne tage den tilgang af elever, man kunne vente.

Men efter at vi i udvalget havde fået den nye prognose, der synes at vise, at vi kan vente halvtredje tusind elever ved landbohøjskolen omkring 1980, må det erkendes, at forholdene vil være ændret i så høj grad, at det vil være nødvendigt med 2 skoler; og derfor er jeg medforslagsstiller til forslaget om at bygge en skole i Odense.

Jeg understreger, at det må være en ufravigelig forudsætning, at skolen på Frederiksberg udbygges, så at det bliver en fuldt moderne videnskabelig anstalt, selv om så alle de 60 mill. kr. anvendes. Det

skal ikke være en biskole, der skal have den nødtørftige udbygning, og så skal man vente og se, hvad der sker i Odense; nej, den frederiksbergske skole skal gøres helt i orden.

Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. H. C. Toft sige, at citatet af ændringsforslaget var ikke helt rigtigt. Der står udtrykkelig i ændringsforslaget:

„Endvidere bemyndiges ministeren til snarest at erhverve de for etablering af en veterinær- og landbohøjskole ved Odense nødvendige arealer og til at forberede og påbegynde opførelse af en sådan skole.“

Der er ingenting at tage fejl af; den nye veterinær- og landbohøjskole ved Odense skal påbegyndes med det samme.

Jeg tager det for givet, at landbrugsministeren vil nedsætte et udvalg til at være vejledende og rådgivende. Hvor hurtigt det vil gå med udbygningen, må naturligvis afhænge af, hvor mange elever der melder sig i den kommende tid. Det må snarest muligt blive sådan, at der ikke skal være adgangsbegrænsning til landbrugets videnskabelige læreanstalter.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen har nogle gange været inde på den betydning, det ville have, at landbohøjskolen lå ude på det frie land. Denne betragtning støttes, så vidt jeg kan se, kun af én lærer på landbohøjskolen, og denne lærer har nu tilmed taget sin afsked, så han skal i hvert fald ikke undervise, hverken på Frederiksberg eller i Odense; alle andre lærere siger noget ganske andet. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at citere en artikel, der har stået i Tolvmandsbladet — jeg beder om tilladelse til et citat. I Tolvmandsbladets nr. 5 for maj 1961 er der en ledende artikel, som ikke er underskrevet, men jeg formoder, den er forfattet af en mand, der er landbrugskandidat, i mange år har været censor ved landbohøjskolen og gennem en lang årrække har vist overordentlig stor interesse for landbrugets videnskabelige foreteelser. Det interesserer mig at se, hvad denne mand skriver; jeg mener, han er en af de mest sagkyndige, der findes på det område:

„Efter 3 års „behandling“ i folketinget og en reportage uden sidestykke i dagspressen er landbohøjskolens skæbne afgjort; det blev både Frederiksberg og